

Kl. 13:30

Velfærdsministeren (Karen Jespersen):

Det forslag, som vi her skal behandle, har jo tidligere været oppe at vende i Folketingssalen. Det er jo en række forskellige forslag, som rækker ind over forskellige ministeriers område. Til de dele, der ligger på andre ministeriers område, må jeg sige, at man er nødt til at behandle dem der, fordi det jo netop er vigtigt, at de bliver tilpasset det konkrete ressort, som de nu hører under.

Det gælder også det område, som handler om retten til at blive hørt og om retten til at klage, men der er også nogle regler på Velfærdsministeriets område, hvor vi gradvis har ændret, præciseret og udvidet de regler, der handler om børns muligheder for at blive hørt. Jeg oplever, at det i forhandlingerne om Barnets Reform også er noget, som vi er opmærksomme på, men hvor det er min erfaring og oplevelse, bl.a. ved at snakke med Børns Vilkår og andre organisationer, at vi stadig væk har et godt stykke vej at gå for at få de regler, der allerede findes, til at fungere godt, altså at få de myndighedspersoner ude i kommunerne, som har at gøre med børnesager, til at tage de regler om at høre børn alvorligt.

Der er også et forslag om at opbygge et netværk af lokale hjælpere og rådgivere. I den sociale lovgivning er der allerede i dag nogle bestemmelser om en generel ret til at blive rådgivet, og den ret gælder også for børn. Det er jo noget, som man arbejder meget med i kommunerne – oftest direkte inden for kommunens egne rammer, nogle steder er man så tilbøjelig til at udlicite det – så kommunerne har faktisk allerede en ret stærk rådgivningsforpligtelse. Der er også en del af de frivillige organisationer, f.eks. Børns Vilkår, der jo har Børnetelefonen, som der er rigtig mange, der bruger, hvorfra man kan høste en række erfaringer. Der bliver der faktisk opbygget en række former for rådgivning for børn og unge, som ser ud til at være noget, som børnene faktisk tager til sig. Igen: Det er noget af det, som vi inden for Velfærdsministeriets område vil se nærmere på.

Så er der hele spørgsmålet om, hvorvidt børnekonventionen skal inkorporeres i dansk lovgivning. Børnekonventionen stammer helt tilbage fra 1991. Den har jo så eksisteret under skiftende regeringer, og det har været på de vilkår, som den eksisterer på i dag. Jeg har egentlig oplevet, at der har været en bred enighed om, at det er en tilfredsstillende måde, fordi det jo bety-

der, at den har retskraft og kan bruges ved domstolene. Det bliver straks mere uklart, hvad det vil sige at indarbejde en konvention direkte i lovgivningen. Det punkt kan jeg egentlig ikke se at der er grund til at ændre på, for det har fungeret rigtig godt i rigtig mange år.

For Velfærdsministeriets vedkommende vil jeg sige, at nogle af de ting, der bliver berørt, vil vi se på, når vi her i det kommende år skal forhandle om det, der hedder Barnets Reform. Med de ord vil jeg sige, at jeg som helhed ikke kan støtte forslaget.

Kl. 13:34

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Tak til ministeren. Den næste er hr. Kim Andersen som ordfører for Venstre.

Kl. 13:35

(Ordfører)

Kim Andersen (V):

Det forslag, som vi her har til behandling, er jo i vid udstrækning en genfremsættelse af, hvad der tidligere har været behandlet her i Tinget, og det er et forslag fra Enhedslisten, Socialdemokratiet, Det Radikale Venstre og SF om en styrkelse af børns retsstilling.

I forslaget beder de fire partier, der fremsætter beslutningsforslaget, om, at regeringen tager en række initiativer, bl.a. at børn skal høres i alle sager, der vedrører dem, og det skal man tage initiativ til i lovgivning og i praksis. Børn skal have en let adgang til at klage over afgørelser, som vedrører dem. Der skal opbygges et landsdækkende netværk af professionelle rådgivere, som skal hjælpe børn med at konkretisere, om der er grundlag for at klage, og hjælpe videre, hvis der skal klages. FN's børnekonvention skal inkorporeres i dansk lovgivning, og statsministeren skal træffe beslutning om, hvad det er for en minister, der har det overordnede ansvar for børnepolitikken.

Venstre kan ikke støtte det beslutningsforslag, ligesom vi ikke kunne støtte det, da det sidst var til behandling her i salen.

Det er jo sådan, at vi i Danmark har tiltrådt FN's børnekonvention og i øvrigt også menneskerettighederne, og vi overholder de konventioner både i lovgivning og i forvaltning.

Det er også sådan, at ekspertisen på de forskellige sektorområder og de forskellige lovgivninger jo ligger i de respektive fagministerier, og vi mener, at det er hensigtsmæssigt, at ekspertisen og ansvaret for at implementere hensynet til børns rettigheder er i de relevante ministerier, hvor ekspertisen er.